

Poëzie, *Van links naar*

Tijd

IK DROOMDE, DAT IK LANGZAAM LEEFDE ...
LANGZAMER DAN DE OUDSTE STEEN.
HET WAS VERSCHRIKKELIJK: OM MIJ HEEN
SCHOOT ALLES OP, SCHOKTE OF BEEFDE,
WAT STIL LIJKT. 'K ZAG DE DRANG WAARMEE
DE BOMEN ZICH UIT DE AARDE WRONGEN
TERWIJL ZE HEES EN HORTEND ZONGEN;
TERWIJL DE JAARGETIJDEN VLOGEN
VERKLEURENDE ALS REGENBOGEN ...
IK ZAG DE TREMOR VAN DE ZEE,
ZIJN ZWELLEN EN WEER HAASTIG SLINKEN,
ZOALS EEN GROTE KEEL KAN DRINKEN.
ËN DAG EN NACHT VAN KORTE DUUR
VLAMMEN EN DOVEN: FLAKKREND VUUR.

DE WANHOOP EN WELSPREKENDHEID
IN DE GEBAREN VAN DE DINGEN,
DIE ANDERS STAR ZIJN, EN HUN DRINGEN,
HUN ADEMLOZE, WREDE STRIJD
HOE KÓN IK DAT NIET EERDER WETEN,
NIET BETER ZIEN IN VROEGER TIJD?
HOE MOET IK HET WEER OOIET VERGETEN?

M. VASALIS, 1940^[1]

***“Poëzie, taal van het begin, wekt onze herinnering
aan het eerste spreken dat, met de kracht van ‘licht’,
de chaos bedwong en de dingen hun namen gaf.”^[3]***

taal van het begin

rechts naar eeuwigheid

De vorige inzicht beschreef dat de oorzaak van veel schaduwkanten in onze maatschappij gelegen is in de dominantie van de linkerhersen helft. ^[2] Zou een streven naar een betere wereld heel eenvoudig kunnen beginnen met het streven naar meer balans tussen het bewustzijn van links en rechts. Openstaan voor misschien wel de grootste verhalen, in een paar regels. Wat is het effect van een gedicht tijdens je training? Een pleidooi voor meer kunstbeleving, muziek en poëzie als tegengif en gewoon omdat het zo mooi kan zijn.

Het beroemde gedicht van Vasalis speelt met onze perceptie van tijd. Het neemt je mee de wijdse mentale ruimte in, ver terug op de tijdlijn van het ontstaan. De vraag rijst in hoeverre je bereidheid kunt ervaren om dit korte maar oh zo lange verhaal geassocieerd mee te beleven? Hoe makkelijk is het voor jou om deze beelden te zien vanuit je eigen ogen, de bewegingen te voelen in je eigen lijf en de geluiden te beluisteren in je eigen binnenwereld? Het gedicht schudt aan ons filter van Tijd en Ruimte en nodigt tegelijker-tijd uit tot loslaten zoals poëzie dat kan doen.

M. Vasalis is het pseudoniem van Margaretha Droogleever Fortuyn (1909-1998), dichter, arts en kinderpsychiater. Kenmerkend voor haar poëzie is het evenwicht dat in veel van haar verzen aanwezig is en de toegankelijkheid van haar taal; spreektaal.

Poëzie - taal van het begin

Hoe zou het komen dat Robert Dilts elke dag van zijn training Conscious Leadership met een gedicht begon? Huub Oosterhuis, dichter, filosoof, voormalig predikant en initiatiefnemer van De Nieuwe Liefde schrijft over poëzie: 'Vele kleine en minder kleine, misschien wel de grootste verhalen zijn geschreven in 'poëzie', door Martinus Nijhoff genoemd: de tintelende taal / van een achter alle kwaad / verrijzende dageraad. Met weerloos maar volstrekt ontzag corrigeert poëzie onze taalgevoonten; ontmaskert ons jargon, doorbreekt onze vaktaal, quiztaal, publieke-opinietaal. Het lezen en horen van poëzie leert ons nuances verstaan, stembuigingen, boven- en ondertonen, en verdiept onze zelfkennis en ons begrip voor anderen. Poëzie, taal van het begin,

wekt onze herinnering aan het eerste spreken dat, met de kracht van 'licht', de chaos bedwong en de dingen hun namen gaf.' ^[3]

Elders vertelt Oosterhuis: 'Milton Friedman, de grondlegger van het neoliberale kapitalisme, zei: de mens bestaat ter wille van zichzelf en moet zich daarom ontworstelen aan het altruïstische denken dat alleen maar schuldgevoelens oplevert.' Het is werkelijk onbegrijpelijk dat die man een Nobelprijs heeft gekregen. Het is evident; we worstelen vandaag de dag nog steeds met dat schaamteloze neoliberale systeem dat onze wereld regeert, onze beschaving uitverkoopt en onze publieke moraal steeds verder aantast.' ^[4]

Grote woorden

'Als dichter en denker ben ik sterk beïnvloed door Pablo Neruda, in mijn ogen een van de grootste dichters van de twintigste eeuw. Zijn werk lezen was voor mij een proces van bewustwording en gewetensvorming. Door Neruda ben ik dichter bij mijn eigen taal gekomen en heb ik een soort gêne overwonnen voor zogenaamde 'grote woorden' als liefde en gerechtigheid. Neruda weet zonder terughoudendheid te zeggen waar we het over moeten hebben, over een nieuwe wereld waar gerechtigheid wordt gedaan.' ^[4]

1. M. Vasalis, *Parken en Woestijnen*, 1940
2. *Rechts de Koning, Links de dienaar*, Lisette Thooft, *INzicht herfst 2017*
3. Huub Oosterhuis, *Een huis waar alles woont*, p24-25, 1996
4. http://chili40jaar.nl/ajaxplorer/pdf/Huub_Oosterhuis.pdf